

KONTAKT

NUMMER 9

Frygtelig godt

25. maj 2020 af [Morten Tjalve](#)

🗨️ 0

ANMELDELSE

999999

Forfatter og tegner: Lars Kramhøft
Forlag: Fahrenheit
Form: 134 sider, farver.
Vejl. pris: 198 kroner
Udgivelsesår: 2020
Udgivelsesland: Danmark

bekymrede øjenbryn, ringe under opspilede øjne, nedadvendt mund og svedperler, kigger mod de røde bogstaver, der danner titlens "Noget frygteligt er altid lige ved at ske". Lars Kramhøfts autofiktive tegneserie handler om depression, angst og mindreværd i alle livets forhold. Det lyder måske frygteligt trist, men Kramhøft formår langt hen ad vejen at gøre det personlige til noget alle kan forholde sig til.

Lars Kramhøfts personlige fortælling om at være ung og usikker på vej mod psykisk sammenbrud er heldigvis ikke kun frygtelig trist, men også frygteligt underholdende.

Titel og forsidebillede sætter fra starten stemningen på dystert. Et ansigt i profil, med

Jeg-fortælleren kaldes ikke Lars Kramhøft, i stedet holdes han navnløs. Selv uden kendskab til hans tidligere værker (*Dagbog fra afgrunden*) eller [interview](#) her på Nummer9, så kan man alligevel fra starten mærke, at noget personligt er på spil.

Den navnløse hovedperson flytter hjemmefra for at uddanne sig på tegneskole og sætser samtidig på at få etableret et "normalt" liv med kæreste, venner og en begyndende karriere. Fra start viser det sig dog vanskeligt for den følsomme, tilbagetrukne og eftertænksomme unge mand. Hierarki og intern konkurrence præger livet på tegneskolen, hvor den lysende ledestjerne er at kvalificere sig til et job hos Pixar. Den første kæreste mister hurtigt interessen og vil helst nøjes med at være venner. Den snigende usikkerhed og følelse af utilstrækkelighed forsøges afhjulpet med selvhjælpsbøger, mislykkede dates og en nedadgående spiral, hvor usikkerhed efterhånden bliver til begyndende angst.

SØG

NYESTE KOMMENTARER

- 🗨️ [Morten Søndergård til DC-universet er meget mere magisk end Marvels](#)
- 🗨️ [Morten Søndergård til DC-universet er meget mere magisk end Marvels](#)
- 🗨️ [Henry Sørensen til DC-universet er meget mere magisk end Marvels](#)
- 🗨️ [Henning til DC-universet er meget mere magisk end Marvels](#)
- 🗨️ [Morten Tjalve til 50'er-nostalgi på godt og ondt](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9 Nummer 9 - magasin for tegneserier
 I mandags

Den unge usikre mands liv med selvhjælpsbøger, mislykkede dates og "score-kurser" er ikke kun frygtelig trist, men også frygteligt underholdende. Er "Noget frygteligt er altid lige ved at ske" årets vigtigste danske tegneserie?

SENESTE INDLÆG

KONTAKT ▾

130

Hovedpersonen er lige flyttet hjemmefra.

Det kunne være blevet til en lukket, halvklynkende fortælling, som de fleste der har været unge, godt nok vil kunne genkende elementer af, men lykkeligvis være forskånet for i helt samme omfang. Så hvad løfter *Noget frygteligt er altid lige ved at ske?* Det gør for alvor de sekvenser, hvor Kramhøft hæver blikket og får lavet satire over kønsrollestereotypier. Det er noget, der allerede afspejles tilbage i hovedpersonens egen familie, hvor faren naturligvis hellere end at bede om hjælp, selv løfter en gasflaske med efterfølgende hold i ryggen til følge. Særligt interessant bliver det, når han tager temperaturen på mandehørm under en bytur i Aalborg. Det er voldsomt interessant og temmelig komisk leveret. Alfahannen Daniel styrer både byturen, flokken og damerne. Imens opfatter hovedpersonen sig selv som "omega-dyret", der lidt ufrivilligt lader sig føre rundt og må nøjes med at kigge på og registrere. Hovedpersonens ansigt er holdt helt enkelt og bliver mere og mere som at se Tintin efterhånden som han taber håret og har prikøjne og en lille stumpnæse. Hans mund tegnes typisk ikke, sikkert netop fordi han primært er en iagttagere, der selv har svært ved at sætte ord på eller kommunikere med sine omgivelser.

25. maj 2020

0

DC-universet er meget mere magisk end Marvels

20. maj 2020

4

Troskab og tilgivelse

10. maj 2020

0

Tegneseriens blockbuster

7. maj 2020

3

Quiz med i det endelige opgør: Marvel-Morten VERSUS Kim Helt del 3

6. maj 2020

3

God tid til at gå ture og "mærke sig selv".

Til slut må han bide i skammens æble og tage på "score-kursus" med både teoretiske oplæg om at mænd skal være arrogante over for kvinder, for det kan de jo bedst lide(!). Det hele efterfulgt af en udflugt i "felten". Denne gang trods alt omgivet af ligesindede generte mænd uden selvillid. Når Kramhøft på denne vis kigger op fra sin egen navle, og breder spekteret lidt mere ud til at handle om relationer mellem kønnene, så er det både stærkt underholdende og et fint tidsbillede. Kramhøft siger selv i ovenstående interview, om tegneserien: "jeg har skrevet en "tabermands historie", og det er mig selv, der er tabermanden." Nu kan man diskutere, om hovedpersonen egentlig er en taber, for han får jo både en uddannelse og en stor portion livserfaring undervejs. Så godt nok har han et lavt selvværd og psykiske problemer, man som læser får et indblik i både hvordan opstår og hvor svære de er at håndtere. Men det er i lige så høj grad fortællingen om at være ung mand i vores tid. Om forventninger fra samfundet, forældrene, medierne og det modsatte køn, hvilket alt sammen gør det svært at være sikker på, om man er på rette vej og hvordan man egentlig finder sig selv i den proces.

126

Grafisk tager Kramhøft udgangspunkt i et enkelt udtryk typisk med seks billeder pr. side i tre rækker, der dog også varieres flittigt. Farverne er sort-hvide tilført primært en afdæmpet turkis, sammen med en afmålt, effektfuld brug af rød skaber det en behagelig stemning til historien. Et par gennemgående symboler i form af skeletter og spejle fletter sig ind og ud undervejs og tilsammen giver det et klassisk graphic novel-look, der på mange måder er mere internationalt orienteret end typisk dansk. Jeg erindrer heller ikke noget andet dansk værk, der hverken i udtryk eller indhold helt minder om *Noget frygteligt er altid lige ved at ske*. Tematisk er den beslægtet med fx Thomas Nøhrs *Når jeg tegner...*, men den var dog langt mere fragmentarisk eller Lars Hornemans *Når jeg ikke er til stede*, der til gengæld havde en poetisk, minimalistiske distance. Kramhøfts tegneserie er hverken fragmentarisk eller distanceret. I stedet er den en fortælling, man som læser lynhurtigt suges ind i, og ikke har lyst til at lægge fra sig, før man er nået til den første side. Ja, for sidetallene tæller sjovt nok nedad i stedet for opad, så den slutter med side 1. Det skal naturligvis ikke røbes, hvad det hele ender med, men som titlen jo mere end antyder, så skal man nok ikke sætte næsen op efter en alt for happy ending.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

Fahrenhe Lars   Lars   Thomas
it,   Horneman,   Kramhøft,   Nøhr

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+in](#) [t](#) [✉](#)

Morten Tjalve